

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX08E1DKP
prvotní identifikátor

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV-182395-10/ODK-2024
MV-185065-7/ODK-2024

Praha 19. března 2025

Jihomoravský kraj
Žerotínovo náměstí 449/3
601 82 Brno

Datovou schránkou: **x2pbqzq**

Sdělení Ministerstva vnitra

Ministerstvo vnitra České republiky, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly (dále jen „Ministerstvo vnitra“), obdrželo dne 6. prosince 2024 „*Podnět k dozoru nad výkonem samostatné působnosti Jihomoravského kraje*“ ve věci Jednacího řádu Zastupitelstva Jihomoravského kraje (dále jen „Jednací řád“). Podatel (člen Zastupitelstva Jihomoravského kraje) v něm namítá zejména nerovné zacházení se členy zastupitelstva kraje, jež dovozuje ze znění ustanovení čl. 8a odst. 1 Jednacího řádu, tedy z pasáže upravující distanční účast členů zastupitelstva na zasedání. Aktuální znění jednacího řádu tak považuje za diskriminační.

Dne 11. prosince 2024 Ministerstvo vnitra obdrželo další de facto identický podnět, v tomto případě od člena Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, který je veden pod č.j. MV-185065/ODK-2024.

Za účelem objektivního posouzení předložené věci si Ministerstvo vnitra vyžádalo od Jihomoravského kraje dle § 15 odst. 2 zákona o krajích a § 8 odst. 2 správního řádu, ve znění pozdějších předpisů veškeré podkladové materiály včetně vlastního vyjádření k námitkám obou podatelů. Ucelenou sadu těchto materiálů obdrželo Ministerstvo vnitra dne 17. ledna 2025. Po jejich pečlivém prostudování bylo v zájmu osvětlení některých okolností projednávané věci přistoupeno po vzájemné dohodě Ministerstva vnitra a Jihomoravského kraje k osobnímu jednání mezi oběma těmito institucemi. Toto jednání proběhlo dne 17. února 2025 v sídle Jihomoravského kraje. V rámci jednání hejtman kraje uvedl, že cílem zakotvení možnosti distanční účasti poslanců a senátorů, kteří jsou současně členy zastupitelstva kraje, bylo

umožnit těmto osobám výkon obou veřejných funkcí, do nichž byli zvoleni. Povinnost členů zastupitelstva kraje účastnit se zasedání zastupitelstva je zakotvena v § 34 odst. 2 zákona o krajích; obdobnou povinnost mají i členové obou komor Parlamentu České republiky (viz ustanovení § 9 odst. 1 Jednacího řádu Poslanecké sněmovny a § 11 odst. 1 Jednacího řádu Senátu). Jednací řády Poslanecké sněmovny ani Senátu na rozdíl od zákona o krajích neumožňují distanční účast členů těchto orgánů.

Cílem Jihomoravského kraje bylo umožnit členům obou komor Parlamentu ČR v souladu s vůlí voličů realizovat jak mandát člena zastupitelstva kraje, tak mandát poslance či senátora. Za tímto účelem jsou zasedání zastupitelstva obce přednostně svolávána hejtmánem kraje na pondělní dopoledne, kdy se dle jednacích řádů obou komor Parlamentu, pokud se daná komora neusnese jinak, nekonají schůze těchto orgánů. Termíny zasedání zastupitelstva kraje jsou stanovovány tak, aby v co nejmenší míře kolidovali se schůzemi nejen obou parlamentních komor, ale i případně zasedání zastupitelstev. Dle vyjádření hejtmána Jihomoravského kraje, tak úprava distanční účasti poslanců a senátorů obsažená v jednacím řádu pouze doplňuje další opatření kraje cílem řešit distanční účast těchto osob na zasedání zastupitelstva kraje v mimořádných případech jako je například svolání mimořádné schůze Poslanecké sněmovny či Senátu Parlamentu ČR. K dalším zaslaným námitkám pak hejtmán odkázal na vyjádření Jihomoravského kraje ze dne 15. ledna 2025.

Po zvážení všech relevantních okolností Vám k oběma obdržným podnětům sdělujeme následující.

Ministerstvo vnitra postupuje při realizaci vlastní úřední činnosti vždy zásadně v souladu s právním řádem a v rozsahu odpovídajícím jeho zákonnému zmocnění. K úředním agendám přistupuje Ministerstvo vnitra vždy nestranně a objektivně. Ministerstvu vnitra nepřísluší posuzovat otázky porušení občanského, obchodního či pracovního práva, stejně tak jako celé řady dalších oblastí upravených zvláštními právními předpisy (viz § 82 odst. 6 zákona o krajích; tzv. „kompetenční výluka z pravomoci“ Ministerstva vnitra). Ministerstvu vnitra také nepřísluší posuzovat obsah soukromoprávních vztahů krajů či otázky jejich hospodaření. Ministerstvo vnitra rovněž není způsobilé hodnotit, komentovat či ovlivňovat manažerská, organizační a politická rozhodnutí územních samosprávných celků, neboť *orgány státní správy mohou do jejich samostatné působnosti zasahovat pouze za účelem ochrany zákona, a to vždy jen způsobem, jenž stanoví zákon* (srov. čl. 8 a čl. 101 odst. 4 zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a § 2 odst. 1 zákona o krajích). Ministerstvo vnitra mimo to není nadřízeným orgánem územních samosprávných celků a jeho právní závěry nemají právní závaznost, neboť vydávat právně závazná rozhodnutí v konkrétních věcech přísluší pouze soudům.

Dovolujeme si dále upozornit, že právní závaznost nemají rovněž právní stanoviska a metodická doporučení Ministerstva vnitra, jakkoliv v aktuálním období nepochybně vyjadřují právní názor ministerstva k příslušným problematikám.

Jak vyplývá z výše uvedeného, Ministerstvo vnitra se předloženou věcí mohlo zabývat toliko v rozsahu vlastních zákonných kompetencí dle platného právního řádu.

Ministerstvo vnitra posuzovalo mimo jiné i procesně právní postup Jihomoravského kraje při přijímání všech souvisejících usnesení, rozhodnutí a opatření v dotčené věci, a to i přes skutečnost, že do této oblasti námitky podatelů věcně nesměřovaly. Ze všech podkladových informací je pak zcela zřejmé, že z tohoto hlediska byl postup Jihomoravského kraje plně v souladu se zákonem.

K posouzení tak zbývala především otázka případné diskriminace některých členů Zastupitelstva Jihomoravského kraje prostřednictvím napadené části Jednacího řádu, respektive otázka souladu Jednacího řádu s právním řádem vůbec.

Samostatnou vedlejší otázku pak představoval rovněž jedním z podatelů namítaný střet zájmů některých zastupitelů, jenž údajně neměl být v souladu s právním řádem náležitě oznámen Zastupitelstvu Jihomoravského kraje (dále jen „ZJMK“) před samotným projednáním změny Jednacího řádu.

I. Diskriminace

Mezinárodní, evropské i národní právní normy poměrně exaktně definují protiprávní diskriminační jednání. Nejdůležitějším posuzovacím kritériem eventuální (ne)diskriminace je však vždy především unikátní charakteristický kontext každé jednotlivě posuzované situace. Pouze jedinečná specifika toho kterého případu totiž mohou diskriminační jednání skutečně prokázat či naopak vyloučit, a to právě na základě specifických (ne)legitimních, potažmo (ne)legálních okolností. Výsledkem tohoto mnohdy velmi náročného posuzovacího procesu je dnes již všeobecně známá zásada, že totéž jednání může být v jedné situaci vyhodnoceno jako legální, zatímco v jiné jako protiprávní.

Zákon č. 198/2009 Sb. (antidiskriminační zákon) definuje diskriminační jednání takto:

§ 2 odst. 3

„Přímou diskriminací se rozumí takové jednání, včetně opomenutí, kdy se s jednou osobou zachází méně příznivě, než se zachází nebo zacházelo nebo by se zacházelo s jinou osobou ve srovnatelné situaci, a to z důvodu rasy, etnického původu, národnosti, pohlaví, sexuální orientace, věku, zdravotního postižení, náboženského vyznání, víry či světového názoru, a dále v právních vztazích, ve kterých se uplatní

přímo použitelný předpis Evropské unie z oblasti volného pohybu pracovníků³), i z důvodu státní příslušnosti.“

§ 3 odst. 1

„Nepřímou diskriminací se rozumí takové jednání nebo opomenutí, kdy na základě zdánlivě neutrálního ustanovení, kritéria nebo praxe je z některého z důvodů uvedených v § 2 odst. 3 osoba znevýhodněna oproti ostatním. Nepřímou diskriminací není, pokud toto ustanovení, kritérium nebo praxe je objektivně odůvodněno legitimním cílem a prostředky k jeho dosažení jsou přiměřené a nezbytné.“

S problematikou diskriminace se lze obracet především na kancelář veřejného ochránce práv, úřad vlády a Ministerstvo spravedlnosti. Sporné případy projednávají v příslušném soudním řízení krajské soudy a po vyčerpání všech procesních prostředků právní ochrany Ústavní soud České republiky, popř. Evropský soud pro lidská práva. Judikatura těchto vrcholných institucí je přitom značně obsáhlá, transparentně konzistentní a přehledně sjednocená. S přispěním všech těchto informačních zdrojů jsme tak dnes již s uspokojivou mírou jistoty schopni racionálně předvídat, jak bude velmi pravděpodobně tato arbitrážní soustava na konkrétní průvodní okolnosti projednávané věci nahlížet.

Ministerstvo vnitra naopak není primárně orgánem, do jehož kompetence posuzování diskriminace spadá. Pro potřeby odpovědného správního uvážení jsme však z důvodu zajištění optimálního výkonu zdejší dozorové činnosti provedli při dodržení všech obvykle testovaných (anti)diskriminačních kritérií vlastní právní analýzu napadené části Jednacího řádu, při níž jsme testovali jak váhu jednotlivých tvrzení podatelů, tak i věcnou argumentaci Jihomoravského kraje. Po zvážení všech relevantních okolností ovšem zdejší odbor dospěl k přesvědčení, že jednání Jihomoravského kraje v zákonem, respektive judikaturou definovaném smyslu diskriminační znaky beze zbytku nenaplní. Přestože snad může být stávající úprava Jednacího řádu poněkud diskutabilní, nezpůsobuje v pravém slova smyslu konkrétním adresátům natolik explicitní újmu, aby Ministerstvo vnitra mohlo jednání Jihomoravského kraje kvalifikovat jako (přímo či nepřímo) diskriminační.

Aktuální znění jednacího řádu po napadené změně (čl. 8a odst. 1):

*„Členové zastupitelstva se mohou účastnit zasedání zastupitelstva distančně formou videokonference, a to v případě, že jim byla nařízena karanténa dle jiného právního předpisu nebo **v případě, že se jako členové Parlamentu České republiky účastní jeho souběžně konané schůze.**“*

Jihomoravský kraj podal Ministerstvu vnitra v rámci vyžádaných podkladových materiálů i v průběhu následného osobního jednání vysvětlení vlastní motivace

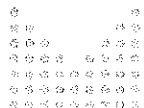
vedoucí ke změně Jednacího řádu způsobem, jenž lze z objektivního hlediska argumentačně přijmout. Po předchozí diskusi a náležitém projednání na zasedání ZJMK formuloval kraj v rozsahu vlastní autonomie samosprávy znění příslušné pasáže Jednacího řádu v souladu se zákonem o krajích tak, jak jej dnes posuzujeme. Nutno podotknout, že se tak stalo z procesního hlediska legálně a z vůle většiny členů ZJMK. Dle vlastního vyjádření se pak tímto jednáním kraj nemohl dopustit žádné z forem diskriminace, neboť žádnému z dotčených adresátů z aktuálního znění Jednacího řádu nevzniká žádná faktická újma. Kraj se navíc neztotožňuje s tvrzením podatelů o údajně jednacím řádem poškozených adresátech z řad členů zastupitelstva, když ti to dle jeho názoru nejsou v pravém slova smyslu ve srovnatelném postavení. Postavení těchto subjektů je totiž dle kraje diametrálně odlišné již jen z povahy jejich nečlenství v jedné z obou komor parlamentu.

Z pohledu Ministerstva vnitra je rozhodná rovněž skutečnost, že sám zákon o obcích, o krajích i hlavním městě Praze některé exkluzivní subjekty práva (vybrané osoby) zcela explicitně vyčleňuje z obecné cílové skupiny adresátů, když právní režim těchto veřejně činných osob (členů vlády, poslanců a senátorů) hned na několika místech výše zmíněných právních norem upravuje zcela odlišně na rozdíl od zbývajících adresátů. Tento záměr zákonodárce je přitom evidentně vědomý a úmyslný. Nositele těchto vrcholných veřejných funkcí s odpovídajícím společenským významem totiž zcela otevřeně privilejuje a poskytuje jim tak do jisté míry v rámci předmětných právních předpisů výsadní postavení. Jednací řád pak tento mnemotechnický úzus toliko principiálně přejímá. A to za situace, v níž mu fakultativní nastavení podmínek distanční účasti na zasedání zastupitelstva kraje garantuje sám zákon o krajích.

II. Kumulace funkcí

Platný právní řád obecně problematiku kumulace funkcí neupravuje. Přestože se v našem politickém prostředí podobné otázky dlouhodobě diskutují, konkrétní právní úprava této často kritizované oblasti politické kultury doposud nevznikla.

Ministerstvo vnitra plně respektuje ústavní princip legální licence jako elementární právo jednotlivce v rámci působnosti veřejné moci; tj. právní zásadu, že každý může činit vše, co zákon nezakazuje a nikdo není povinen činit, co mu zákon neukládá. V intencích platného právního řádu je proto třeba kumulaci funkcí vnímat (až na zákonem definované speciální případy) jako zcela legální, neboť není zákonem zakázána. Ministerstvo vnitra je navíc vázáno důsledným dodržováním dalšího ústavního principu, jenž orgánům veřejné moci stanovuje povinnost uplatňovat veřejnou moc jen v případech, mezích a způsoby, které stanoví zákon. Ministerstvo vnitra tak nedisponuje žádnými legálními prostředky, jež by jej opravňovaly režim kumulace funkcí členů ZJMK jakkoliv ovlivňovat.

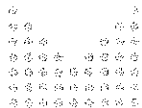
Na tomto místě pak lze (z právního hlediska) dokonce souhlasit s argumentací kraje, že za této situace je nanejvýš logické, aby zmíněná kumulace funkcí, je-li již legální, měla v rámci autonomní samostatné působnosti tomuto právnímu stavu také odpovídající prostor pro její skutečnou aplikaci/realizaci. Ostatně sám zákon o krajích v tomto smyslu rozlišuje a privileguje členy vlády, poslance a senátory oproti zbývajícím adresátům. To vše přitom se zřejmým záměrem zákonodárce, což má jistě nezpochybnitelnou výpovědní hodnotu i směrem k posuzování výše uvedené eventuální (ne)diskriminace.

III. Metodické stanovisko Ministerstva vnitra

Přes veškeré shora uvedené skutečnosti bychom závěrem rádi vyjádřili určité rozpaky stran racionálního smyslu paralelní účasti na probíhající schůzi jedné z komor Parlamentu a souběžně konaném zasedání ZJMK. Tato praxe může vyvolávat v řadách veřejnosti oprávněné pochyby o kvalitě výkonu obou souběžných funkcí, respektive odpovědném naplnění materiálního obsahu slibu člena parlamentu, potažmo ZJMK. Ministerstvo vnitra by proto v ideálním případě uvítalo sofistikovanější přístup k formulaci Jednacího řádu, a to i přes skutečnost, že stávající znění příslušné pasáže Jednacího řádu neshledalo explicitně protiprávním.

IV. Střet zájmů

Problematiku střetu zájmů upravují v posuzovaném případě víceméně nezávisle na sobě hned dva samostatné právní předpisy. Na projednávanou situaci se uplatní jednak ustanovení § 34 odst. 3 zákona o krajích a dále pak dílce celého speciálního zákona o střetu zájmů. K naplnění charakteristických znaků individuálního střetu zájmů však nezbytně nutně musí být splněno několik kumulativních podmínek. Základním předpokladem je ovšem zejména nezpochybnitelný vztah mezi potenciálním beneficentem či poškozeným (zvýhodněnou či znevýhodněnou stranou ve střetu zájmů) a objektivní situační realitou, jež je předmětem (a spouštěcím mechanismem) eventuálního střetu zájmů. Jinými slovy, jedná se o situaci, kdy se spolu střetávají dva samostatné zájmy, jejichž společným jmenovatelem je konkrétní aktér, jenž ovlivňuje realitu směrem ke stavu, v jehož důsledku vzniká prospěch či újma konkrétního subjektu zájmově propojeného s tímto aktérem (viz definice střetu zájmů v ustanovení § 34 odst. 3 zákona o krajích). V posuzovaném případě však ze znění napadené části Jednacího řádu jistě nelze bez dalšího dovozovat individuální prospěch či újmu konkrétních osob. Dotčené ustanovení je naopak zcela obecné a neutrální. Ze všech výše uvedených důvodů proto v dotčené situaci Ministerstvo vnitra střet zájmů konkrétních osob nespátřuje.

V. Jednací řád Zastupitelstva Jihomoravského kraje

Ministerstvo vnitra shledalo v rámci komplexního posouzení Jednacího řádu z moci úřední některé jeho dílčí části v rozporu se zákonem. Některé jeho další části jsou mimo to formulovány značně nepřesně. Ministerstvo vnitra proto Jihomoravskému kraji doporučuje nahradit imperfektní pasáže Jednacího řádu jejich novým zněním v souladu s právním řádem.

V případě potřeby se lze volně inspirovat např. metodickým doporučením Ministerstva vnitra č. 1.3 k jednacím řádům zastupitelstev nižších územních samosprávních celků na webových stránkách www.mvcr.cz.

Pro lepší orientaci uvádíme konkrétní cestu vedoucí k výše uvedenému metodickému doporučení:

www.mvcr.cz → O nás → Ministerstvo → Organizační struktura → Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly → č. 1.3 - Jednací řády zastupitelstev obcí...

<https://www.mvcr.cz/odk2/>

Jednací řád vykazuje zejména tyto nedostatky:

Rozpor Jednacího řádu se zákonem:

1) část IV. čl. 13 odst. 2 - znění Jednacího řádu v rozporu se zákonem

Text jednacího řádu neodpovídá platnému znění zákona o krajích (§ 34 písm. „b“ a „c“); zákon striktně stanovuje konkrétní postup i formu komunikační reakce na ten který typ podnětu ze strany oprávněných osob. Např. některé dotazy musí být zodpovězeny do 30 dnů vždy písemně (a to dokonce bez ohledu na postoj původního tazatele) apod. Obsah tohoto ustanovení zákona o krajích se snad může zdát dnes již materiálně obsoletní, nicméně z právního hlediska stále platí. Při parafrázování zákona Jednacím řádem je tak třeba tuto skutečnost respektovat.

2) část VI. čl. 19 odst. 6 – znění Jednacího řádu v rozporu se zákonem

Institut dohodovacího řízení je poměrně náročným prostředkem nalézání shody v probíhající jednání zastupitelstva územního samosprávného celku. Jeho smyslem je dosáhnout dohody na způsobu řešení projednávané problematiky. V průběhu tohoto procesu však musí být s maximální pozorností naplněny veškeré podmínky obecné zákonnosti. Nový návrh předkládaný k rozhodnutí zastupitelstvu vzniká zcela mimo zasedání zastupitelstva, neboť dohodovací řízení se odehrává fakticky uprostřed přestávky v zasedání. Seznámí-li tedy předsedající po obnovení

jednání zastupitelstva přítomné s předloženým návrhem, jenž je výsledkem dohodovacího řízení, je vždy bezpodmínečně třeba otevřít k tomuto návrhu adekvátní rozpravu a umožnit tak všem přítomným plnohodnotnou realizaci všech svých práv v souladu s právním řádem. Odpovídající orientaci v požadavcích právního řádu vyžaduje ostatně celý průběh dohodovacího řízení. Inspirativní vzorové řady Ministerstva vnitra obsahují mimo jiné i jednu z možných variant legálního řešení.

Nepřesná formulace Jednacího řádu

A. část IV. čl. 8 odst. 1

Ministerstvo vnitra poměrně často čelí dotazům veřejně činných osob, jež se z titulu své funkce účastní zasedání nejrůznějších orgánů územních samosprávných celků, a to za situace, kdy jsou jednacím řádem povinovány se předsedajícím „*omlouvat*“ z vlastní neúčasti či dokonce „*uvádět konkrétní důvody své nepřítomnosti*“. Jedná se přitom o velmi častou a značně diskutabilní praxi, jež je sice v prostředí územních samosprávných celků stále ještě relativně rozšířená, ovšem přinejmenším materiálně dávno překonaná a potenciálně značně kontroverzní.

Pomineme-li skutečnost, že předsedající není vůči jednotlivým členům zastupitelstva ve smyslu subordinační hierarchie v nikterak nadřazené pozici, jeví se zcela nepatříčně zejména povinnost sdělovat mu konkrétní důvody vlastní individuální nepřítomnosti na zasedání. Již jen s ohledem na právní principy související s ochranou osobnosti, nepřipustnými zásahy do osobní integrity, lékařským tajemstvím apod. V neposlední řadě lze taková ustanovení vnímat i jako protiprávní prolomení principu legální licence bez zákonného zmocnění, neboť povinnost oznamovat předsedajícím konkrétní důvod nepřítomnosti člena zastupitelstva na zasedání není stanovena zákonem, nýbrž toliko usnesením ZJMK. Takto stanovenou povinnost přitom jistě nelze vydávat za jednu z *podrobností o jednání zastupitelstva* dle § 44 zákona o krajích.

V důsledku výše řečeného doporučujeme přeformulovat dotčenou pasáž Jednacího řádu vhodnějším, příhodnějším způsobem.

B. část IV. čl. 8a odst. 1

Otázka paralelní účasti členů ZJMK na zasedání jedné z komor parlamentu a souběžně distančním způsobem na zasedání ZJMK (viz předchozí text tohoto dokumentu).

C. část IV. čl. 11 odst. 4

Upozorňujeme na dvojí režim zveřejňování zápisu ze zasedání ZJMK; formulace „zápis z předchozího zasedání je během zasedání zastupitelstva vyložen k nahlédnutí“ navozuje dojem, že k němu má přístup kdokoli z přítomných bez dalšího; to by však nebylo v souladu s právním řádem. Je třeba respektovat skutečnost, že některým adresátům lze umožnit přístup k zápisu v plném znění, zatímco ostatním jen po tzv. anonymizaci, tj. po přijmutí všech nutných opatření v souladu s právním řádem (GDPR atd.).

D. část VI. čl. 19 odst. 8

Jednotlivé návrhy usnesení nelze nikterak svévolně fragmentovat (dělit na dílčí části), a to ani fakticky ani intuitivně. O předloženém návrhu je třeba vždy hlasovat pouze jako o jednotném celku, tj. v jeho doslovném, respektive úplném znění. Je-li předložen jakýkoliv alternativní návrh (pozměňující návrh, přímý protinávrh apod.), hlasuje se o něm rovněž jako o jednotném celku. Nelze tak např. odděleně hlasovat o „částech návrhu“ (usnesení), „jednotlivých bodech navrženého usnesení“ apod. Návrhy usnesení je třeba přesně a srozumitelně formulovat již před vlastním hlasováním tak, aby o nich ZJMK bylo následně schopno hlasovat v souladu s jednotlivými variantami individuálního přístupu k hlasování; tj. hlasovat pro, případně proti návrhu, zdržet se, eventuálně nehlasovat. A to bez dalších obstrukčních procesů. Diskuse o případných alternativních řešeních projednávané věci je tak nutno rozvíjet v rámci rozpravy, nikoli během hlasování o konkrétním finálním usnesení. Pokud by bylo usnesení ve fázi hlasování fakticky děleno na dílčí části, o nichž je hlasováno samostatně, vznikají tak fakticky nejméně dva nové samostatné návrhy usnesení. S tím pak souvisí např. i nutnost znovuotevření rozpravy za účelem náležitého uplatnění všech souvisejících práv příslušných oprávněných osob atd.

Doporučujeme příslušnou pasáž Jednacího řádu přeformulovat v souladu s právním řádem.

Ministerstvo vnitra závěrem konstatuje, že s ohledem na výše uvedené shledalo Jednací řád zatížen několika právními vadami, jež Jihomoravskému kraji doporučuje zhojit nahrazením těchto imperfektních pasáží novým zněním dotčených částí v souladu s právním řádem.

Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že v souvislosti s *podnětem* člena ZJMK *k doзору nad výkonem samostatné působnosti Jihomoravského kraje* ze dne 6. prosince 2024 (sp. zn. MV-182395/ODK-2024), stejně tak jako v souvislosti s *podnětem* člena Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky *k vykonání*

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

dozoru v souladu se zákonem o krajích ze dne 11. prosince 2024 (sp. zn. MV-185065/ODK-2024) po důkladném posouzení všech relevantních okolností neshledalo objektivní důvody pro zahájení dozorových opatření dle ustanovení § 82 zákona o krajích.

Ing. Bc. Miroslav Veselý
ředitel odboru

Vyřizuje: Mgr. Rudolf Hásek
tel. č.: 974 816 468
e-mail: posta@mv.gov.cz